

# januar 2024

## Leto 2024

## Atlantik

### 1. januar 2024, ponedeljek

### Mindelo, Zelenortski otoki

Glasbena spremljava bivanja v marini je trajala skoraj do devetih dopoldan. Glasnost nezmanjšana vse do konca. Spanje v noči na ponedeljek je bilo moteno, bi rekli vremenarji. No, mene ni prav dosti motilo. Količina zaužitega alkohola je izdatno pomagala pri mirnem spancu.

Turški znanci danes odhajajo. Po planu. Tri barke izplujejo danes, dve bosta jutri. Pripravili so pravi mali šov s spominskim fotografiranjem in ropotanjem z različnimi zvočnimi pripomočki na pontonu pred barkami. Zaželiva jim srečno pot in morda se še srečamo kje na drugi strani morja.

Dan mine v pogovorih z domovino. Ker si nisva nabavila lokalne SIM kartice (itak bi jo zaradi praznikov lahko kupila šele jutri), sva on-line samo na barki ali pa po kafičih, kjer imajo wifi. Počutim se, kot pred tridesetimi leti, ko še ni bilo mobilne telefonije. Na telefon sem dosegljiv doma (na barki) ali pa v službi (po kafičih). Razlika je le v tem, da sem sedaj povsod dosegljiv na isto številko.

Zvečer se odpraviva na sprehod. Mindelo je kot iz filma Dan potem. Spomnim se žura za kraljičin rojstni dan v Amsterdamu. Pijača je tekla v potokih in stregla se je samo v plastične kozarce. Košev ni bilo, plastika je končala na tleh. Ampak. Pet minut po koncu dogajanja so se po cestah zapodili smetožeri in zjutraj ni bilo nikjer več niti ene same smeti. Tukaj je drugače. Ostanki včerajšnjega dogajanja so danes še kako vidni.

Kakorkoli, prav paše malo pretegniti noge po včerajšnjem praznovanju. In prav paše tudi pavza v popivanju. Srečava tako Doo It, kot Nephylo in če me občutek ni varal, tudi njim danes alkohol ne diši preveč.



Srečno novo leto 2024



ljudi je bilo bistveno več kot v Ljubljani



ognjemet je trajal 20 minut



po ognjemetu je sledil koncert, glasba ok, le malce preveč basov



parček pleše na svojem balkonu med koncertom



nekateri turški znanci odhajajo proti Martiniqu; računajo 15-20 dni, so pa to plovila nad 50ft



prvi so izpluli SY Himelay



naslednja je bila SY Liberty ... srečno !



del našega pomola z druge strani



nekateri pomoli imajo bojo namesto mooringa



dan potem .....



Mindelo je (tako pišejo) kulturno središče zelenoortskih otokov v znamenju glasbe, umetnosti, plesa ...

## 2. januar 2024, torek

## Mindelo, Zelenortski otoki

Dopoldan sva najprej spremenila svoj status iz "nezakoniti migrant" v "turist". En mesec nama ta status velja, potem bova pa spet nezaželena. No, mislim, da imava rok trajanja na tem otoku krajši od enega meseca. Je pa to tako. Pri pomorskih oblasteh je potrebno izpolniti A4 velik formular z vsemi podatki o barki in naju. Popolnoma enak formular je potrebno izpolniti še enkrat pri imigracionistih. Veliko posadk je prišlo danes narediti clear-in proceduro (nekaj dni so bili policaji na dopustu) in vsi smo morali to pisati. A ne vsi hkrati. Ko je en napisal, je to policaj pregledal, požigosal in potem je bil na vrsti naslednji. Lepo po vrsti. Jasno, da se preveč ne utrudijo (in da šefi ne bi mislili, da nimajo dela), so si delo razporedil preko celega dopoldneva.

Potem greva malo naokoli, pa v trgovino po kruh in zelenjavo, se ustaviva na kavici in končno domov. Najprej oba službujeva, potem pripravi Vesna nekaj za pod zob, jaz se lotim čiščenja električnih spojev pri napajanju. Malo so oksidirani in akumulatorji se ne polnijo tako hitro, kot bi se morali. Eno žico sem tudi zamenjal, za kar je Vesna organizirala konektiranje. Pa je bilo celo popoldne zapolnjeno.

Zvečer se preseliva v Floating Bar in iz tega se čoporativno odpravimo na večerjo. V 20 minut hoje oddaljeno dobro oštarijo. Dobro in do zadnjega kotička zasedeno, sic. Ampak, 20 minut dalje (no, nazaj) je še ena (dobra) oštarija. O hrani raje ne bi nič, pijača je bila klasična, ambient z živo glasbo pa dober (vključno s klonom Cesarie Evore - Cesaria Evora se je rodila v Mindelu daljnega leta 1941).



zelo urejena mestna plaža



menda je veliko želv - me nič ne vleče v morje, piha ves čas



celo športne naprave imajo na plaži



moteč je le pogled na desno kjer je industrija



marina se hitro prazni



floating bar v marini je zvečer vedno poln jadralcev



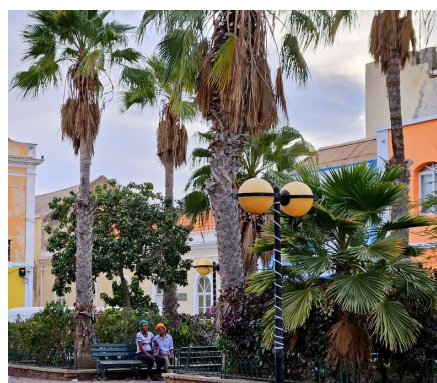
simpatico bar ima celo biljardno mizo



ženska, ki je bila gostja, je na željo pevca prišla na oder in odpela dve pesmi; fenomenalen glas!



pizze v simpatico baru so bile no comment, družba pa zelo zabavna



center mesta ima še kar nekaj manjših parkov



za spremembo zebra ni črnobela



CV = Cabo Verde po angl. Cape Verde

### 3. januar 2024, sreda

### Mindelo, Zelenortski otoki

Vesna uraduje cel dan. Visoka sezona v računovodstvu se je začela. Živi pa med dvema ognjema. Če dela tukaj, lahko dela v miru, vendar zamuja zanimiv turizem. Če dela med plovbo, dela težko, zamuja pa le dolgočasenje.

Jaz svoje uradovanje končam v dobri uri in potem se lotim še zadnjih stvari, ki jih lahko naredim na barki. Prestavim satelitsko anteno na sredo med sončne panele, da bo manj opletala na valovih in s tem računam na hitrejšo vzpostavljajočo povezavo ter očistim še zadnje možne kontakte na povezavi med alternatorjem in akumulatorji.

Potem grem v šoping kart za jutrišnji izlet na Sao Antao. Dvakrat. Prvič mi prijetna mlada punca z nasmeškom na obrazu pove, da naj se vrnem s potnima listoma, sicer mi ne more prodati kart. Saj ni nič tako hudega, pol ure hoje po vročem soncu in sem nazaj. Me pa zato neskončno razveseli, ko mi pove, da sem falil šalter firme, kjer sem hotel kupiti karte. Razveseli me zato, ker njihova firma izpluje ob osmih, ona druga, ki sem jo ciljaj, pa ob sedmih. Eno uro dlje bova lahko spala, yeeees!

Do sedaj še nikjer na svetu nisem videl UHT jogurta. Tukaj ga imajo. UHT jogurt je super rešitev, ker ga ni potrebno hraniti v hladilniku. Za naju je to zelo pomembno, da nama jogurt ne bo zasedal dragocenega prostora v hladilniku in bo tam lahko vedno lepo ohlajeno vino. Za do tri tedne dolgo plovbo potrebujeva kar nekaj jogurta, če ga želiva konzumirati na dnevni bazi. Lahko se mu tudi odpoveva, jasno. Vinu se ne bova. Kakorkoli, ko sem odšel iz supermarketa, ga tudi na Kapverdih niso več imeli. Jogurta.

Zvečer gremo spet čoporativno na večerjo. Jasno, le kam drugam neki? Tokrat je bila hrana zelo dobra, pijača pa - no ja. Portugalsko vino je bilo z neubito kislino. Prijetna je bila tudi kelnerica, dvajsetletna Antonia iz otoka Santo Antao (Sveti Tonček), ki nas je stregla v oštariji na ulici Sao Antonio. Da se ve, kdo je glavni na tem svetu!



pa še malo sprehoda po Mindelu





plavajoče hiše z lokali



center umetnosti v Mindelu



20 letna Antonia se trudi profesionalno streči vino in vedno ves čas nasmejana



možakar prodaja svoje izdelke kar na cesti



tudi v tej oštariji glasbena scena



v oštariji Casa Mindelo



večerna kulinarika: tuna v sezamovi skorjici; pašta s tuno in kozicami; lonec z zelenjavo in tuno

#### 4. januar 2024, četrtek

#### Santo Antao, Zelenortski otoki

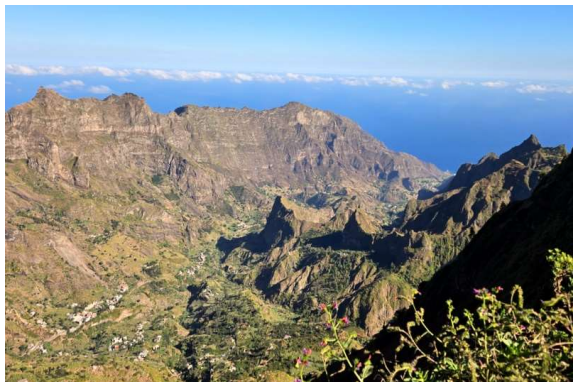
Danes greva na izlet na sosednji otok. S ferryjem. Vse špila, razen ene zadeve. Jaz med potjo zbolim. Najbrž imam covid (le kje, hudiča, sem ga staknil, saj sem ves čas zunaj). Grlo boli, glava boli, iz nosa kaplja in imam nekaj malega vročine. In čisto sem crknjen. Oksimeter na telefonu pravi, da sem v groznem stresu. Ko bi bil na barki, bi tale covid pozdravil, kot se covid zdravi. Ubij, dok je maleno! Tako se mi pa paca cel dan in šele ob sedmih zvečer začnem s terapijo. Terapija za kosilo z grogom ni kaj dosti pomagala. Bom videl, ali bo jutri v redu ali pa bova morala ostati v Mindelu še kak dan. Tako polomljen pač ne morem na pot.

Običajno vzameva rentiča in se fijakava naokoli po otokih. Tokrat sva najela taksi. In ni nama bilo žal. Morda je varianta malo dražja (in počasnejša), sva pa zato imela prijetnega šoferja, ki je točno vedel kam naj pelje (in kje se dobi domačo hrano in pijačo). Spotoma je razlagal o otoku ter odgovarjal na premnoga vprašanja. V glavnem Vesnina, jaz proti koncu dneva nisem bil več primeren za klepet. Tudi to je razložil, da ima tri otroke in najstarejši fant študira kriminalistiko. Žal mu je, ker s tako izobrazbo nima kaj početi na tem otoku. Kriminala tukaj enostavno ni in niti eno samo delovno mesto ni na voljo za tak profil. Bo moral pač s trebuhom za kruhom v širni svet.

Otok je odštekán. In to je blaga beseda. Še bolj je divji, kot El Hierro. Sami prepadi, cesta je speljana kot po Andih. Otok je na severni strani, kjer je dovolj padavin, zelo poraščen in naju je s previsnimi stenami, polni zelenja, spominjal na Filipine. Osamelci, ki se dvigajo sredi doline, spominjajo na piramide in stolpe. Pod njimi pa je zasejana vsaka ped rodovitne zemlje. Tudi v kalderi so same njive. Sadje in zelenjava sta zelo podobno tistemu, kar raste na Karibih. Le da tukaj kmetujejo, tam pa v glavnem hrano uvažajo in jo plačujejo s turističnimi dolarji.

Na južni strani je kamnita puščava. Tako nekako, kot večji Kanarski otoki. Ni tako zanimivo, kot na severu, kjer se pasatni vetrovi dvigajo nad otokom, se ohlajajo in napajajo otok z dežjem.

Polno je tudi zelo lepo označenih pohodnih poti s tablami, ki opisujejo floro in favno okolice, kjer se pohodnik takrat nahaja. Ne glede na to, da se imamo Slovenci za narod gornikov, vse bolj opažam, da so tudi drugod po svetu lepo označene in vzdrževane peš poti.



otok Santo Antao od puščave ....



... do gozdov



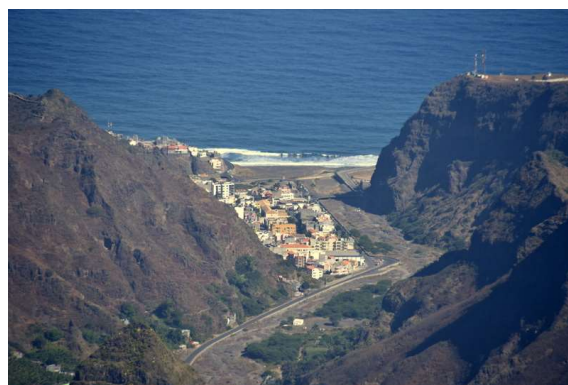
slikano iz razglede točke Pico da Cruz; z avtom na višini 1400nm



do vasi je speljana tudi urejena peš pot



zadaj v meglici otok Santo Vicente



Paul



v času od junija in še septembra je več dežja in takrat teče skozi to dolino reka



Ponta do Sol



spomenik Sv. Antona, zaščitnik tega otoka, velika fešta 13.6.; narejen iz obalnega peska





ovinek do predelovalnice sladkornega trsa kjer izdelujejo groud novo in staro verzijo ter likerje; staro verzijo grouga sva pila pri kosilu



nekaj današnjih jedi: kuskus z rozinami, kasava, jam, sladki krompir, tuna, piščanec, fižol z rižem in malo olivnega olja naredi jed noro okusno; lokalno pivo Strela

## 5. januar 2024, petek

## Mindelo, Zelenortski otoki

Bašem se z grškim paracetamolom, pijem turške praške (tudi z dodatkom paracetamola), celo tajske ingverjev napitek mi je Vesna pripravila in prvi rezultati so že vidni. Še vedno sem precej utrujen, dopoldan še kašljam in smrkam za dva, vročine pa ni več. Proti večeru tudi iz nosa ne kaplja in ne curlja več tako močno, da ne bi bilo za zdržat. Računam, da bom jutri sposoben za odhod.

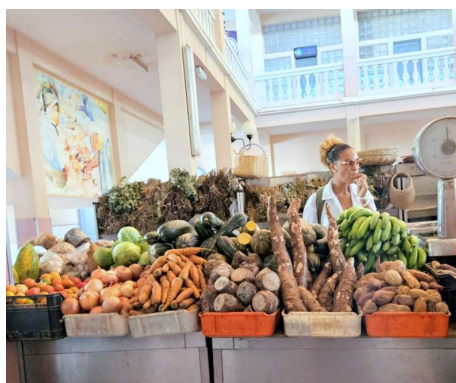
Tudi Andre je včeraj zbolel. Vesna se je s Sophie sprehodila do uradnikov in skupaj sta naredili odjavo. Takole sta se zmenili. Odhajamo jutri ali pojutrišnjem. Če s kapitanoma ne bo vse v redu, pa kdaj drugič. Je tako v redu? Jes-mem-jes-nou-problem-mem. Ah, ko bi bilo tako enostavno še kje drugje, predvsem v naši bližnji južni okolici.

Bolj kot ne, se zadržujem doma. Vesna gre malo naokoli. Obišče Salty, ki je priplula včeraj in obišče mestno tržnico (ki je tukaj že od nekdaj). S Sophie spijeta kavico v gostilnici ob tržnici in opazujeta, kako pri sosednji mizi postrežejo z jagogom, ki smo ga tako iskali v nekaterih drugih birtijah pred nekaj dnevi. A tudi po teh obiskih ima še vedno kar nekaj escudov, ki jih bo potrebno potrošiti jutri zjutraj. Pravi, da to ni problem. Verjetno res ne. Zanj.

Danes jaz in Andre ne pojdeva v oštarijo, ženi se nama solidarnostno pridružita. Kdaj drugič, kje drugje. Če se še kje srečamo. Ko smo v trojčku zapuščali El Hierro, smo se poslovili z besedami, da se naslednjič vidimo v Ameriki. Naslednjič smo se videli v Afriki. Falili smo kontinent. Bo sedaj kaj bolje?



zelenoortski bankovci so lepi ...



danes pa na tržnico po svežo zelenjavo



več ali manj je vsa zelenjava iz otoka Santo Antao



žal so pa cene take kot v sloveniji oz. marsikaj dražje



danes so bile vse stojnice aktivne....



... nakupovalcev je verjetno bilo zato bolj malo, ker je bila ura že poldne proč



sledijo fokte iz otoka Santo Antao: končno res prava ribiška vasica



otok Santo Antao



otok Santo Antao



otok Santo Antao



otok Santo Antao



otok Santo Antao-na sidrišču le nekaj jadrnic, kar rolajoče

## 6. januar 2024, sobota

## Afrika - Amerika 1. dan

Nisem še čisto v redu, sem pa toliko, da lahko brez zadržkov izplujeva. Torej se pripraviva na izplutje.

To pomeni, da je potrebno obiskati vse v marini, ki kaj pomenijo in z njimi vsaj malo poklepetati. Naporna работа. Z nekaterimi poklepetam prvič. S Salty smo bili do sedaj le na pisni vezi. Včeraj sta priplula in Vesna ju je šla takoj pozdravit, mene obiščeta ona dva danes. Tudi oni imajo enega boilnika z virozo.

Med enim izmed klepetov v Floating Baru Vesna mimogrede sliši slovensko besedo (in to ni bila Stabo). Fant je na barki na sidrišču. Če ne bi danes izplula, bi se sigurno srečali v naslednjih dneh. Tako se bomo pa morda na drugi strani morja.

Z Doo It se zmenimo, da se vidimo v Ameriki. Tako smo se enkrat sicer že zmenili (na El Hierru), potem smo pa oboji zgrešili kontinet in pristali v Afriki. Pa je bilo tudi tu v redu. Očitno velja, da ni pomemben kontinent, ampak družba.

Poleg poslavljanja je potrebno skočiti tudi v trgovino (Vesnina naloga) in pripraviti Malo za daljšo plovbo (moja naloga). Nobena od teh dveh nalog pa ni zahtevna. Vsaj ne za tistega, ki jo izvaja.

Ko se odveževa, najprej narediva pitno vodo in ko je to opravilo pod streho, naredim obrat in začneva pluti cilju nasproti. No, pravokotno na cilj, če sem točen. Najprej greva proti jugu in šele potem obrneva na zahod. Razloga sta dva. Prvi je, da se izogneva brezvetrju za otokom Santo Antao in drugi, da se izogneva pasu tišin na poti čez nekaj dni. Himelay poroča, da so običali skoraj na mestu.

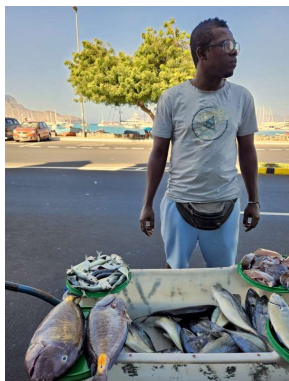
Kakorkoli, nekaj sva danes vseeno že preplula. Na števcu razdalje do najbližjega cilja na Karibih je na prvem mestu dvojko zamenjala enka. Samo, ali greva tja ali ne, pa še ne veva. Da se odločiva, kam greva, imava še dovolj časa.



na hitro še po Mindelu po nekaj malenkosti.... ribe prodajajo kar na glavni cesti



ravno tako zelenjavo in sadje ... tukaj pač ni treba plačati stojnice



ne poznam po imenu teh večjih rib, meni je ponujal ribo po 2€ /kg; seveda je za domačine nižja cena



poleg udomačenih psov je videti tudi potepuške, ki pa niso nasilni



Nephyla je prva izplula (pol ure pred nami) ;vsa posadka zdrava



slovo od Sophie in Andre. ... kdo ve, če se še kdaj, kje srečamo?



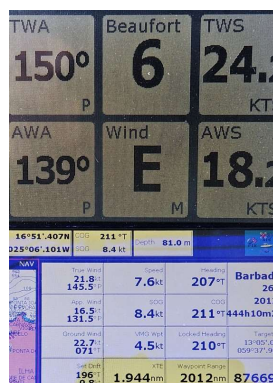
poslavljanje.... od posadke Doo it



ob 13,06 končno izplula iz marine Mindelo



... na svidenje; foto Sophie



ob 14,00 ...zaenkrat pred nama 2012 milj



slovo od otoka Sao Vicente



več ploščic na enem izmed pločnikov v centru mesta Mindelo..verjetno osebe,ki so pustile pečat temu otoku

## 7. januar 2024, nedelja

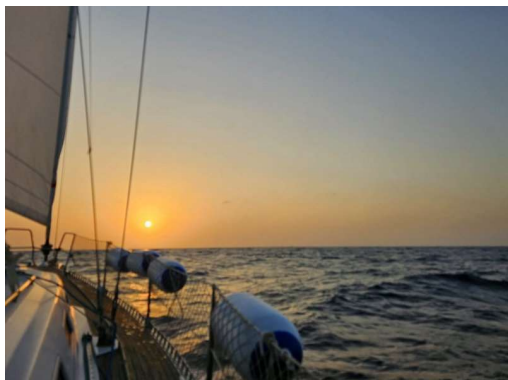
## Afrika - Amerika 2. dan

Ponoči me je bolelo grlo in sililo na kašelj. Očitno virusa še ni mimo, se razvija naprej in se vsak dan kaže v novi luči. Danes je začela kašljati še Vesna. Od mene se je nalezla. Upam, da naju oba čim prej mine.

Ponoči sva imela 3 Bf in sva jadrala precej proti jugu, ob svitu se veter okrepi na 4 bf in obrnem na zahod. Eno stopinjo južno od najkrajše razdalje Mindelo - Barbados sva in do napovedanega brezvetrja sredi tedna, računam, bova naredila še kakšno stopinjo proti jugu in se mu izognila po južni strani. No, bom sproti spremljal razvoj vremena in se prilagajal.

Rib ne loviva. Mogoče jih začneva jutri. Včeraj sva imela za kosilo rezance s čili zelenjavno-piščančjo omako. Danes je pečen riž s piščancem, ananasom in kokosovim mlekom. Vsekakor pa je potrebno svežo hrano iz zaloge pojesti preden iz morja potegneva novo svežo hrano.

Danes je nedelja in sva zaradi varčevanja z energijo Starlink vklopila samo popoldan za dve uri (od katerih se prva ura itak porabi samo zato, da se grdoba sploh poveže v omrežje), med tednom ga bova vklapljala dvakrat dnevno. Ponoči potrošiva 150 Ah, podnevi jih narediva 200 Ah (in od tega potrošiva 150 Ah, sic!), tako da bo zaloga iz marine kmalu pošla, če se držim načela, da akumulatorje ne praznim bolj, kot na 75%. Če bi bil Starlink prižgan non-stop, bi to pomenilo še dodatnih 150 Ah na dan. Težko bi si to privoščila. Sicer pa bo kmalu potrebno začeti za nekaj časa vsak dan vklapljati tudi generator in v tem času povezava v svet ni problematična.



rolanje levo, desno .... celo noč, cel dan ...



ostalo je še veliko fotk iz Santo Antao;in, ker sredi morja ni nič drugega razen morja, pa naj bodo fotke iz Santo Antao



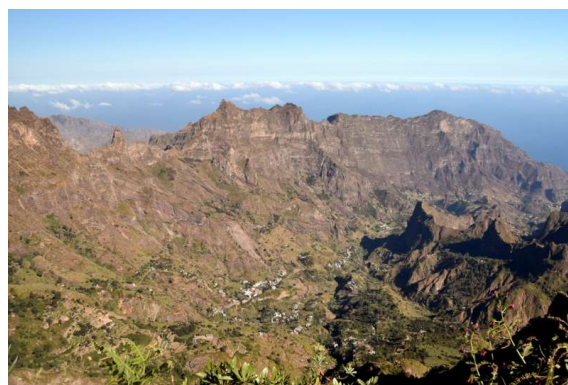
*povsod vidiš Santo Antao.....obdelane površine; jabolka menda rodijo dvakrat letno*



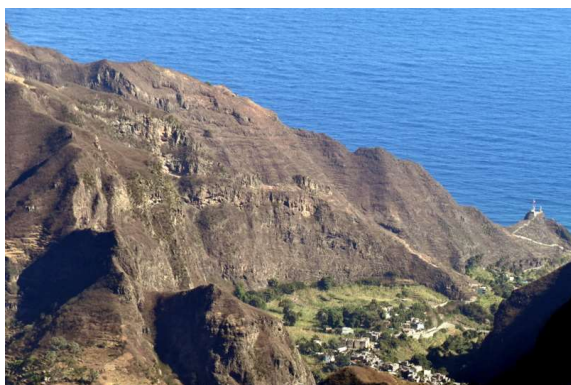
*Santo Antao*



*Santo Antao*



*Santo Antao*



*Santo Antao*



*Santo Antao,,tudi koze imajo*



*pa krave tudi ... edino Santo Antao....ni mi jasno kaj jedo krave tukaj kjer ne raste nič ?*



*kasava, kokosove Santo Antao....palme, jam...vse kar je možno sadijo, seveda tam kjer imajo vodo; se pohvalijo, da pijejo vodo iz hribov*



*Santo Antao...slamnata streha, stari način gradnje*



*Santo Antao ...*

### **8. januar 2024, ponedeljek**

### **Afrika - Amerika 3. dan**

Jaz sem danes že skoraj v redu, je pa zato Vesna vse slabše. Pri njej je to bolj resno, kot je bilo pri meni. Vročine ima 39 stopinj in ko jo pogledam v oči, so čisto motne. To ni dobro. Preden sva izplula, je kupila paracetamol. Kar tako, za vsak slučaj, na zalogo. Še dobro! Na prehlade in viroze na barki ne računava in temu primerno tudi nisva opremljena. Jaz sem jo okužil. Precej v marini nas je bilo bolnih in nikomur se ni sanjalo, kje se je okužil.

Temperatura morja je višja, torej je tudi temperatura zraka višja, ker daleč naokoli ni nobenega drugega vpliva. Ni več tako prijetno, kot je bilo še na Zelenortskih otokih. Sedaj imava 27 stopinj, podnevi in ponoči. Tudi vlažnost je vse višja, bolj ko se oddaljujeva od saharske Afrike. Še kak dan in že bo možen tudi dež v obliki kratkega naliva. Na drugi strani morja je to stalnica.

Rib uradno ne loviva. Vaba visi visoko nad morjem. Ampak. Ujameva jih pa. V glavnem ponoči. Zjutraj me je zmotil vonj (no, smrad) po ribah in na tendi (s spodnje strani) je bilo zalepljenih okoli petnajst ribjih luskin v krogu manj kot deset centimetrov. Ni bilo potrebno dolgo iskati vzroka. Za ograjico je ležala srednje velika leteča riba. Te vrste rib res smrdijo! In na Barbadosu jih za silne denarje prodajajo turistom. V sendviču. Jaz imam v sendviču raje jamon.



*na otoku Sao Antonao sem kupila ta drobcena bio domača jabolka... niso ravno sočna(jablana rodi 2xletno),je pa zanimivo, da še nič ne gnijejo pri tej vročini*



*fotografinja na bolniški, kuharica na bolniški .... važno, da je kapitan ok in nas fura dalje*

### **9. januar 2024, torek**

### **Afrika - Amerika 4. dan**

Vesna je bolje, ni pa še v redu. Še dan ali dva se ji bo vleкло, potem bo minilo. Upam. Jaz sem zdrav. Jutri bova mogoče celo lovila ribe.

Ponoči je bilo vetra za skrajšana jadra, dopoldan se je umirilo in spet so na soncu celotne plahte. Tudi vala je manj, je pa od časa do časa kakšna kombinacija, ki naju zarola. Ipak se od severa valijo skoraj trimetrski mrtvi valovi (perioda 15 s), pa tudi iz juga imava nekaj malega mrtvega morja. In ker se valovanje sešteva, je včasih kažin. Kakorkoli, vsaj vetrnega vala s periodo 2-3 s je malo.

Ponoči so mimo pluli ribiči. Zbudil me je alarm "Autopilot Wind Shift" in ko sem pogledal na chart plotter, so bili na AIS vidni ribiči okoli 5 milj stran. Z malo truda sem celo lučke videl. Precej predaleč, da bi se sprožil collision course alarm in

če me ne bi zbudil muhasti veter, bi tako pomemben dogodek mirno prespal.

Se je pa zbudil AIS alarm danes preko dneva. In nimam pojma, zakaj. Plula sva slaba dva kabla od nečesa, kar je oddajalo radijski signal s povsem zmešanimi podatki. Neobstoječa MMSI koda, nepravilen call sign, smešno ime. V naravi nisem videl ničesar. Če je bila morda boja, je morala biti miniatura. Po nekaj miljah se je zgodba ponovila. In čez eno uro še dvakrat. In potem spet, tokrat trikrat, pa čez pol ure še dvakrat. Vse v liniji, vzporedno z nama. Plus japonska ribiška ladja! So to ribiške boje? Čemu služijo? Bom videl, kaj bo prinesla noč. Mogoče pa le niso bili vesoljčki in vse skupaj le ne spada v rubriko UFO (Unidentified Floating Object).



kapitan ugiba kaj naj bi to bilo ?

## 10. januar 2024, sreda

## Afrika - Amerika 5. dan

Sinoči so ribiči pluli od enega UFOja do drugega. Lepo po vrsti. Vsakega posebej so s posebno prebrisanostjo taktiko preimenovali v FAD (Fish Attracting Device) in AIS oddajniki so eden za drugim ugašali. Pa saj je vendar razumljivo, če ne kar logično. Nihče do sedaj še ni poročal o UFO z vključenim AIS oddajnikom ki bi oddajal v nezemeljskem jeziku. In še manj takem UFO, ki bi imel AIS vključen s podatki v zemeljskem jeziku. Ravno nasprotno. Poročali so o FAD, ki oddajajo sporočila v nezemeljskem jeziku, ki pa ga niso spisal nezemeljani, ampak Japonci. Ti imajo skoraj nezemeljsko pisavo. Vsekakor se je s to zadnjo ugotovitvijo nezemeljsko spremenilo v zemeljsko. Bravo, tako se bori proti invaziji nezemeljanov! Ne pa z motnimi fotografijami ali stresenimi filmčki. Edino tega ne vem, ali so srčni in hrabri ribiči opazili, da so s FADI odšli tudi vsi delfini?

Vesni se je po včerajšnjem izboljšanju stanje zvečer spet poslabšalo. Vročina kar ne mine. Danes je (končno) vzela močna zdravila, paracetamol 1g. Poti se, vročino je pa le spravila za silo pod kontrolo. Da nekaj ni v redu z njo, najbolje opiše podatek, da se ji še chatati ne ljubi preveč. No, malo se vseeno. Toliko, da zvem, kaj se dogaja naokoli.

Barke, ki so ostale za nami, se pritožujejo, da nimajo vetra. Midva ga trenutno na srečo še imava, a sva na robu brezvetrnega dogajanja. Upam, da tako ostane. Se pa bojim, da bo proti koncu plovbe vetra (pravzaprav vala) še preveč.

Jaz imam nekaj dela, kar je super, da mi dnevi minevajo hitreje. In je slabo, ker kurim baterije za internet in računalnike. Mah, bomo pa generator malo dlje kurbjali, pa bo. Sedaj, ko še ni prevelikega vala in nenadnih nalivov, se da to še enostavno narediti. Potem bo pa uporaba handy genseta malo bolj triki.

Rib zaradi Vesninega slabega počutja ne loviva.

Danes nisem videl nobenega delfina.





*jadramo ... motor smo prižgali samo za 10 minut, da si pogrejemo vodo v boilerju; baterije polnimo z ročnim generatorjem*

### **11. januar 2024, četrtek**

### **Afrika - Amerika 6. dan**

Ponoči je bilo le 3 bf vetra od zadaj, pa še ta se je ves čas vrtel po smeri. Autopilot Wind Shift alarm je tuli vsakih nekaj minut. Še oči se ni dalo zatisniti, kaj šele spati. Tega alarma se v vrlem Raymarine sistemu enostavno ne da izklopiti, čeprav je eden najmanj potrebnih (pa kaj, če celo noč plujemo za nekaj stopinj iz smeri, ko je pa najbližja obala oddaljena 1500 milj!).

Nekaj časa sem to stoično prenašal, potem mi je bilo vsega skupaj dovolj. Avtopilot je vandral iz vetrnega v magnetni režim. Ta režim ne pozna alarmov. Kot barke na veter ni bil več maksimalen, ampak dvajset stopinj od tega, sem pa zato spal kot dojenček vse do jutra. Maksimalni kot z vetrom, ko še lahko uporabljam obe jadri poskušam imeti čim dlje časa, da bilo kasneje čim manj časa potrebno pluti z vetrom v krmo. Ampak. Če ne gre, pač ne gre.

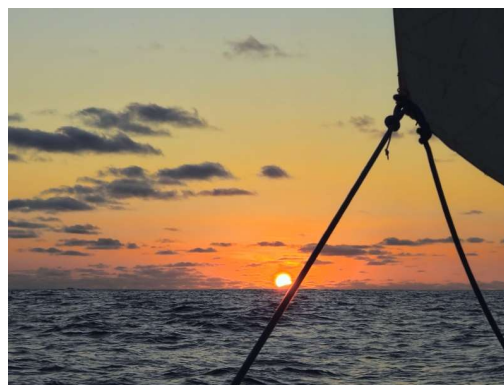
Tako sva danes ponoči v 12 urah preplula le vsega 56 milj. In danes preko dneva, ko je bilo vetra le za vozal ali dva več le 64 milj. Malo, zelo malo. Kakor sva (no, kakor je Vesna) izvedela od ostalih na naši poti, sva jo še dobro odnesla. Nekateri so skoraj parkirali v bonaci.

Sva pa zato lahko preko dneva lepo delala in si malo razbila monotonijo dolgočasenja na plovbi. Prav hudo si nikoli nisem želel službovanja (podobno, kot velika večina ljudi), na taki plovbi pa pride še kako prav. Kaj pa naj bi drugega počel? Rib itak ne smem loviti.

In ja, tudi danes nisem videl nobenega delfina.



*pa še malo večernega kiča sredi oceana*



### **12. januar 2024, petek**

### **Afrika - Amerika 7. dan**

Ponoči je bilo zelo malo vetra in še smer je bila iz čistega vzhoda. Najprej sem obrnil na severozahod, potem na jugovzhod. VMG je bil le nekaj preko dva vozla. Preko dneva se veter počasi krepi in v bodoče naj bi ga bilo dovolj, celo preveč.

Taki (ne)vetrovni pogoji so kot nalašč za delo. Oba službujeva. In komunicirava s svetom. Od časa do časa se uležem v

kokpitu in opazujem ogromne in neskončno dolge valove, kako Malo najprej počasi dvigajo in nato počasi spuščajo. Oblaki na horizontu so nekaj časa vidni in nekaj časa jih ni.

Dopoldan je mimo plula ladja. To je tukaj dogodek. Tri milje za nama in 33,5 krat večja od Male. Kljub ogromnosti in relativni bližini, je bila v zibajočem morju nekaj časa vidna in nekaj časa za horizontom dogajanja. Kako že gre tisto? Ocean is always in motion.

Vesna mi je dovolila loviti. Trnek je romal v vodo in po desetih minutah je bil tu prvi ulov! Sargaške alge. Po pol ure spet nekaj ujamem. Enak izplen. In tako še nekajkrat. Ma, saj nisem vegi, da bi to jedel! Jaz bi jedel jamon, pa ga ne znam ujeti sredi oceana. Zato bi rad ujel vsaj ribo. Vesna bi modroplavutega tuna, drugega noče. Ne vem, če bom to znal ujeti. Zaenkrat mi gre dobro le pri sargaških algah.

Delfinov tudi danes nisem videl.



*tanker je bil tri milje za nami, zglada pa kot, da je skoraj zraven nas*



*ko smo v dolini vala ladje občasno ne vidimo*



*morske alge iz rodu Sargassum so iz Sargaškega morja: velik atlantski pas teh morskih alg je največja tovrstna gmota na svetu*



*gmote sargassum ne ogrožajo ladijskega prometa in jadrnic, ki so bile ujete tam, so posledica pogosto mirnih vetrov*



so pa te alge koristne, ker nosijo s seboj ribja jajčeca



kot vidite se na morju kaj dosti drugega ne dogaja ... pa je tako čisto v redu ...



pa dovolj o tej morski sargaški algi ...a drugega ni bilo danes videti razen ladje in teh alg



kapitanov ribiški ulov

### 13. januar 2024, sobota

### Afrika - Amerika 8. dan

Ponoči je bilo malo več vetra in sva lepo napredovala, preko dneva ga je spet manj. V 3 Bf od zadaj dosegava le redko 6 vozlov hitrosti. Da pa ne bo dnevni izkupiček izgledal preskromen, sem sredi dneva spremenil časovni pas. Diskrecijska kapitanova pravica. Preklopila sva na UTC-3 in današnji dan ima tako 25 ur.

Ne samo, da ribolov ni najbolj zaželen stvar med posadko, tudi meni se ne ljubi vsakih nekaj minut s trnka snemati sargaške alge. Raje ne lovim, kot da ulovim zelenjavo. Sva pa zato vseeno imela danes za kosilo morskno hrano (ne, niso bile leteče ribe, ki jih imava brezplačno polno palubo vsako jutro). Chef je pripravil pašto s kozicami (iz zamrzovalnika) in svežo zelenjavo.

Danes sva videla ptiča. Kopno je blizu. Le okoli 1000 milj je do najbližjega kopnega. Do tja pa lahko prideva tudi v čisti bonaci. Motor brez pogona vijaka (z minimalno porabo goriva) sva do sedaj uporabljala le za segrevanje vode v boilerju in še to le vsakih nekaj dni.

Delfinov ni. Jih pač ni več. Tako to je. Odšli so, da bi se rešili pred rušenjem Zemlje zaradi gradnje hipergalaktične obvoznice. Vsaj tako meni Douglas Adams. Še več, on je prepričan v to. No, bil je prepričan, dokler je živel. In za časa njegovega življenja hipergalaktična obvoznica itak še ni bila zgrajena. Saj ni niti še sedaj. Intergalaktična birokracija je pač počasna in plani vedno zamujajo. Ali pa morda mi ne živimo na Zemlji in Zemlje niti ni več?



pašta s kozicami in veliko zelenjave in seveda čilijem; počasi gre zelenjava h koncu, prevroče je, jo je treba porabiti

**14. januar 2024, nedelja**

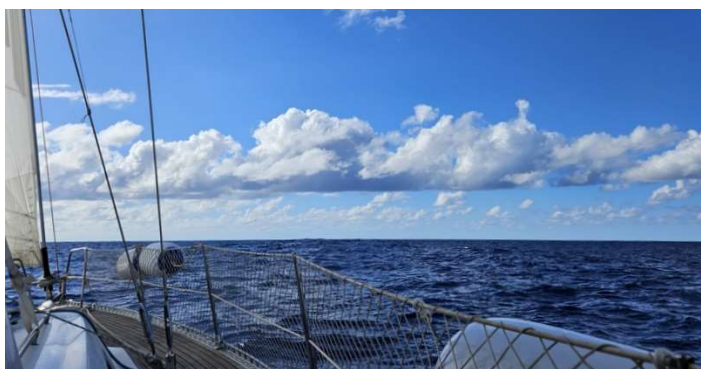
**Afrika - Amerika 9. dan**

Veter je močno opešal in ga je samo še za vzorec. Dopoldan imava 2-3 bf (6-8 vozlov) krmnega vetra. Jadrava iz smeri in z vratolomno hitrostjo, ki le občasno doseže 4 vozle. S tako hitrostjo bova na cilju šele februarja. Sva pa danes razdaljo do cilja spravila pod 1000 milj. Ker pa sva cilj prestavila iz Barbadosa na Martinik, sva jo dvignila nazaj in je spet preko 1000 milj, sic! Popoldan se situacija drastično spremeni. Veter pade na 1 bf in posledično se hitrost barke dvigne na 6 vozlov, celo smer se popravi in plujeva točno proti cilju (hvala, Yanmar!).

Mirno morje je primerno za delo. Vesna službuje. A kaj, ko ji niso vse stranke dostavile dokumentov in ne more zaključiti z delom. Nekaj ga bo očitno ostalo še za na Karibe. Drugi teden se nama obeta veliko vetra (in vala) in vprašanje, če bo delo v takih pogojih sploh možno.

Zvečer preveriva stanje duha pri znancih, ki so na tem delu morja. To spada v rubriko "Kam pljuvajo naše ladje?". Himelay, Liberty in Kekova, ki so izplule prvega januarja, so tik pred Martinikom, ostali pa vsi po vrsti za nama. Najbližja je dobrih 50 čevljev dolga Salty, ki je oddaljena samo 100 milj in naju bo sigurno prehitela, ko bodo imeli več vetra. Doo It in Nephyla bosta verjetno pripluli za nama. O Stabo nimava informacij. Sumertime II je še v Mindelu, Second Life pa je danes iz Mindela izplul.

Delfinov ni.



**15. januar 2024, ponedeljek**

**Afrika - Amerika 10. dan**

Včeraj sva motorirala 6 ur in računam, da je bilo to vse na letošnji plovbi do Karibov. Ponoči sva imela lahen vetrič za prijetno spanje po hrupnem popoldnevu. Danes je veter, 3-4 bf, precej krmna smer, vala skoraj nič, napredujeva ne najhitreje, zato pa zelo prijetno.

Na prognoističnih kartah je sicer prikazanega nekaj metrov (kumulativnega) vala. Vendar, če ne upoštevam mrtvega vala, ker tega jadrnica ne čuti, ostane le vetrni val. Tega je pa pri rahlem vetru malo. Za nas je relevanten le vetrni val, za tisoč čveljske ladje je pa ravno obratno. V naslednjih dneh se bo po napovedih veter le še krepil in bojim se, da bo kmalu že

preveč vala za ugodno plovbo.

Zjutraj v daljavi že vidim (za ta del pasatov) tipične oblake in dež pod njimi. To so tisti nalivi, ko se barka kar naenkrat znajde pod tušem. Za bofor več vetra za nekaj minut pred in bofor manj po nevihtici. Nobenih strelic, nobene nevarnosti za elektroniko, kar je zame najpomembnejše. Itak pa je bilo dogajanje nekje na horizontu in do nas ni seglo.

Ponedeljek je in spraviva se k delu. Dokler vreme to še omogoča. Tako nama čas tudi hitreje mine. Danes sva pod tisoč milj spravila tudi drugi cilj. Računam, da bova pristala nekje v ponedeljek.

In še najpomembnejše. Delfinov na Zemlji morda res ni več.



*k sreči smo dež opazovali samo od daleč*



*za kočerjo: kasava s pinjolami; polpeti z govedino in jamom  
... malce drugače in okusno*

**16. januar 2024, torek**

**Afrika - Amerika 11. dan**

Leteče ribe so res nadloga. Ponoči grem na vece in ko sedim na školjki, mi mimo glave prileti leteča riba. Le kako je našla pot do sem? Najprej se je morala prebiti skozi mrežo na ograjici in potem še najti (edino) odprto okno. Namesto s seboj, sem se potem ukvarjal z ribo. Ta je potem z mojo nesebično pomočjo romala nazaj v morje skozi isto okno, kot ga je samostojno uporabila za prihod. A sem športni ribič, ali nisem!

Danes se je Starlink postavljal dve uri in pol. Saj, potem, ko je enkrat začel delati, je delal brez problemov. Ne vem pa, kako bo to izgledalo, ko bo čez nekaj dni več kot dvakrat toliko vala, kot ga je sedaj. Se bova takrat sploh še uspela povezati v beli svet? Kakorkoli, poskusila seveda bova. Če pa ne bo šlo, si bova pa dopust pisala na plačilnih listah. Kaj drugega ne moreva narediti.

Veter se je zjutraj dvignil, celo nekaj redkih kapelj je padlo, kar je za te kraje neobičajno. Ali sije sonce ali je pa tuš. Vmesno stanje je redko. Danes bova imela še okoli 20 vozlov (5 Bf), proti koncu tedna in za vikend se bova gibala v področju 6-7 Bf, tja do 30 vozlov naj bi bilo na najini poti. Drugje še precej več.

Delfinov ni. Če še miši ne bo več na kopnem, me bo začelo pa resno skrbeti. V takem primeru tudi brisača ne pomaga.



*kapitanove leteče ribe*

**17. januar 2024, sreda**

**Afrika - Amerika 12. dan**

Leteče ribe - kamikaze so me očitno dobile na piko. Napadajo me. Fizično mi sicer kaj hudega ne morejo storiti, lahko pa mi s svojim smradom zagrenijo življenje. Ponoči se zbudim in grem rutinsko pogledat situacijo v kokpit. Vse je v redu. Tanker nama sicer pluje nasproti, a se bomo srečali na več kot miljo (torej AIS alarm ne bo tulil in grem lahko mirno nazaj spat). Ampak. Ko se že odpravim nazaj v posteljo, dobim šus v roko. Navkljub takojšnji akciji z milom, roka tudi po temeljitem umivanju še vedno smrdi. A-joj! Le kaj sem jim storil, ribam, da me tako močno sovražijo?

Zjutraj je vetra in valov že toliko, da sta dve jadri preveč. Glavno (že tako skrajšano) roma v garderobo (beri: jambor). Tudi genovo malo skrajšam. Smer lahko zato nastavim neposredno na 750 milj oddaljen cilj. Najin glavni motor po novem je sprayhood. Če se veter v naslednjih dneh dvigne do napovedanih slabih 30 vozlov, bo verjetno to tudi edini motor. Mala pluje s kontrolirano hitrostjo pod 7 vozli tudi po valu navzdol.

Preko dneva se nič ne dogaja. Razen dveh ali treh nevihtic, ki so naju oplazile zelo nežno. Starlink se nama dopoldan spet postavlja dve uri in sporoči, da je pač "service degraded" in da njihove ekipe že delajo na tem, da zadevo uredijo. Doo It, 350 milj stran, nima teh težav. Popoldan jih tudi midva nimava več. In popoldan ni več takega obvestila na mojem neskončno pametnem telefonu. Mogoče pa le ni vse v valovih in opletanju antene?

Delfinov tudi danes ni.





za nami prevoženih 1500 milj

## 18. januar 2024, četrtek

## Afrika - Amerika 13. dan

Zbudi me rolanje. Vetrnega vala je okoli 2 m (significant mean wave height) in ko se k temu prišteje še mrtvi val ter dejstvo, da so nekateri valovi precej višji od povprečja, je zadeva hitro jasna. Prestrašenčki bi rekli, da imajo desetmetrske valove, hehehe.

Smer spremenim za 30 stopinj (namesto, da imava veter z leve zadaj, ga imava z desne zadaj). Malo bolje je, ni pa dobro. Vetra je za 6 Bf. Jadrava s polovico genoe in celim sprayhoodom. Genoa je v redu, problem sprayhooda je pa, da se ga ne da zvezno krajšati. Povprečna hitrost je slaba, a več jader si ne morem privoščiti. Ko se zapeljeva po valu navzdol, je hitrost hitro preko 8 vozlov. To je preveč. Če bi nama v tem trenutku breaker spodnesel krmo, sva v velikih težavah. V še večjih pa najino krmilo.

Popoldan je malo manj vetra, val ostaja. Starlink se postavlja od osme ure zjutraj do pol ene popoldan. In potem dela, kot da nikoli ni bilo težav. Hmmm...

Sinoči sva v daljavi videla 366 metrov (1204 čevljev) dolgo ladjo razreda Panamax. Ni se ukvarjala z nama in je mirno plula svojo pot okoli štiri milje stran od Male.

Delfinov ni več. Miši še ni, vsaj ne na Mali.



isto okolje vse dni, le enkrat je več valov drugič manj oziroma težko je ujeti tisti trenutek, ko si enkrat na vrhu vala in drugič v dolini

## 19. januar 2024, petek

## Afrika - Amerika 14. dan

Ova noč nije bila moj dan. Valovi so se okrepili, zmešani so. Vsake toliko časa naju preleti nevihta (squall). Spanje je moteno. Ob petih zjutraj naju na silo zbudi val. Malo tako močno položi, da jaz padem na steno v zadnji kabini, Vesna pa na tla v salonu. Ni zabavno. Ipak imava 60+ let. Zjutraj vidim, da je tudi na palubi razdejanje. No, majčkeno razdejanje. Dingi je obešen ohlapno, fenderji so v morju, prav tako vrvi. In tako bo še vsaj dva dneva. in tudi kasneje ne bo dosti bolje.

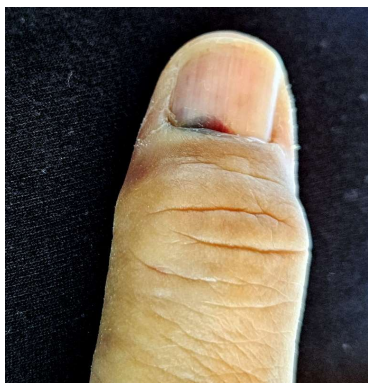
Starlinka dopoldan nisva niti poskusila prižgati. Samo elektriko nama žre, efekta pa ni. Generatorja verjetno ne bom mogel uporabiti, preveč se rolamo in valovi zalivajo vtičnico na zadnji strani barke. Z motorjem (na)polniti akumulatorje je pa

precej brezupno početje. Motor bi morala prižigati dvakrat dnevno za vsaj dve uri, da bi bilo dovolj elektrike za instrumente in predvsem za avtopilot. Dežja nimava napovedanega, tako da radarja ne bo več potrebno prižigati, vsaj nekaj.

Preko dneva naredim alternativni priključek za generator. To sploh ni enostavno v teh pogojih. In rezultat je - da sem nekaj naredil narobe. Ne dela. Ni druge, vtikač in vtičnico zaščitim, kolikor se le da in - upam na najboljše.

Dan mine v poležavanju v podpalubju, kaj drugega se ne da početi. Vesna je uspela celo skuhati en topel obrok. Zvečer poskusim s Starlinkom. Ko imava prižgan generator, mi je vseeno za elektriko in mirno opazujem, kako se povezuje. Tokrat je povezava uspešna.

Delfinov nisva videla.



*ko te val zabriše na tla in z vso silo udariš v omare....k sreči nič zlomljeno, le močna modrica z obeh strani palca in krepko zatečeno; pa naj še kdo reče, da se ti med spanjem ne more nič zgoditi*

**20. januar 2024, sobota**

**Afrika - Amerika 15. dan**

Po novem spi Vesna v zadnji kabini in jaz v salonu. Kar pa ne vpliva na alarmsko bujenje sredi noči. Autopilot Wind Shift. Majku mu! Ampak. Pogled na chart plotter pokaže, da nas bo čez pol ure povozila Saga Freya, dvesto metrska kontejnerska ladja. Točno na collision coursu smo. Po vseh pravilih (razen tistem "sails before steam") imajo prednost. Mala tako ali tako jadra na ivici kaznenog in če bi spremenil smer samo za deset stopinj, bi moral premetati genovo.

Pa mi ni bilo treba. Saga Freya je to naredila namesto mene. Njej ni bilo potrebno premetati jader. Za petnajst stopinj je spremenila smer in se zapeljala dobri dve miljji pred nami. Lepo od njih, da so pluli tako daleč stran, da mi niso sprožili AIS alarma. precej bolj gantlemanski so od vetra. Če slučajno ne bi bil buden, sploh ne bi vedel, da smo se srečali. Jah, se mi zdi, da na ta-velikih barkah vedo, da na ta-malih posadka ponoči spi.

Veter in val sta celo noč približno taka, kot včerajšnjo noč. Le neviht ni. Preko dneva veter in val sicer rahlo padeta, a ne bistveno. Močno se rolava in kaj dosti se na barki ne da početi. Ležati v zadnji kabini in službovati, to že, sedeti za kapitansko mizico in službovati pa ne. Tudi Starlinka preko dneva nisva niti poskusila vključiti, zvečer se je pa spet postavljaj neskončno dolgo.

Sinoči je bila na palubi leteča riba. Danes je ni bilo več. V ograjici pa je zevala luknja. Crknjena riba ne odleti in pri tem strga ograjico. Pa tudi, če je to leteča riba. Nekaj jo je ugrabilo. Druge razlage ni. Samo kaj? Ali kdo? So bili to Nezemljani? So se začeli zanimati za leteče ribe? Ali pa morda vsi delfini le niso odšli? Morda zato Zemlja še ni porušena? To bi bilo poučno vedeti. Ampak, delfini vendar niso mrhovinarji, da bi z naše palube jemali ribe, ko jih imajo pa toliko svežih v morju. Le komu bi torej koristila crknjena leteča riba? Hmmm... Morda z odgovorom postreže jutrišnji dan. Ali pa tudi ne...





*leteče ribe vsepovsod po palubi*



## **21. januar 2024, nedelja**

## **Afrika - Amerika 16. dan**

Danes so valovi nižji, čeravno so občasno nekateri med njimi še vedno spoštljivo visoki. Vendar ti ne štejejo v podatek o višini valov. Vetra je preko dneva manj, lahko bi rekel premalo, kar pomeni, da napredujemo počasi. Rolanje pa ostaja, veter (in vetrni valovi) so čisto od zadaj. Veter se zvečer okrepi in ga je spet za 6 boforov. Starlink se v štirih urah danes ni uspel povezati. No, saj smo blizu Martinika, upam, da imamo podatkovni roaming. Govorni je, to vem, ne vem pa, ali je tudi podatkovni.

Najin pristanek se iz jutri zjutraj premika na jutri opoldne. Upam, da ne na jutri popoldne. Seveda, če bova dobila prostor v marini. Na maile ne odgovarjajo. Prave se Francuze. No, sidrava se še vedno lahko. Ali pa namesto v Le Marin zavijeva v Rodney bay.

Morje je še vedno zasičeno s sargaškimi algami. Ne pomnim iz prejšnjih let, da bi jih bilo toliko. Čeprav so pogoji danes toliko znosni, da bi se dalo ujeta ribo potegniti na palubo, jih ravno iz prejšnjega vzroka ne lovim. Ne ljubi se mi vsakih deset minut čistiti vabo.

Še vedno pa ne vem, kdo ali kaj si je včeraj prilastil crknjeno letečo ribo. Delfinov, ki bi to morda lahko vedeli, enostavno ni. Torej zelo verjetno niso bili oni.



## **22. januar 2024, ponedeljek**

## **Afrika - Amerika 17. dan**

Pa sva spet v Eurolandiji.

V marini Le Marin na Martiniku sva le dobila prostor. V Mindelu sva se odvezala 6.1.2024 ob 13:00, tukaj sva se privezala 22.1.2024 ob 16:00. Razlika je natančno šestnajst dni in šest ur. Če se komu matematika ne izide, naj si prebere študijo o potovanju skozi čas (točneje, skozi časovne pasove), ki jo je napisal priznani francoski strokovnjak za te zadeve, Jules Verne. Tudi on bi upošteval, da leži Mindelo v časovni coni UTC-1 in Le Marin v časovni coni UTC-4. V 19. stoletju so sicer UTC še imenovali GMT in za Francoze je bilo to dokaj neprijetno dejstvo, da Pariz ni več začetek in konec sveta.

Zadnjo noč sva imela močan tok v premec in sva napredovala tako počasi, da me je že skrbelo, ali priplujeva pred temo. Za povrhu so bile nevihte, ena za drugo. Veter je opletal tako po smeri, kot po jakosti. In temu primerni so bili alarmi. Spanja je bilo malo.

Dopoldan prižgem motor, da segrejem vodo v bojlerju in opazim, da mi motor sploh ne polni akumulatorjev. Ah, ja... Spet nova zanimacija za Karibe. Namesto, da bi nekje v senci v miru pil mojito. No, očitno ga ne bom. V marini se priveževa in ko marinero oddide, hočem malo popraviti štrike. To gre lažje, če barko z motorjem odriham od pontona. Ampak. Motor ne vžge. Sploh ne da nobenega signala od sebe. Je kriva ključavnica? Kakorkoli, kakšna sreča me spremlja! Če bi se to zgodilo med potjo, bi bila brez tople vode in bi morala mastno plačati šlepanje v marino. Na jadra pri 20 vozlih bočnega vetra pač ne znam parkirati s krmo in pobrati mooringa.

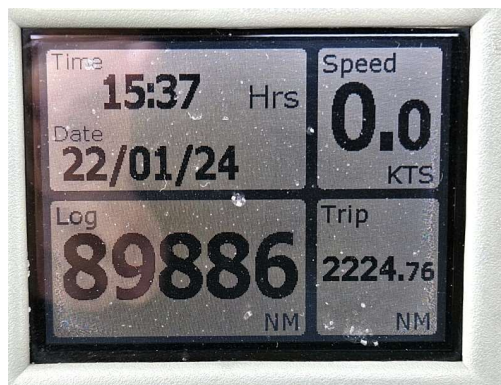
Vesna se medtem klira in meni z marino, da bi lahko ostala dlje časa. Samo za dva dni so nama odobrili privez. Ampak, ko gledam okoli sebe je privezov še kar nekaj prostih. Bomo videli, kaj prinese jutrišnji dan. Mogoče bova pa čez dva dni izplula na jadra, ker motor ne dela.

Aja, v marini ni delfinov. Niti miši. In ne letečih rib. Je pa veliko Francozov.

Kakorkoli, počasi se bom moral nehati ukvarjati z iskanjem delfinov. Dva razloga sta. Prvi je, da nimam več na voljo neskončno mnogo časa in drugi, bolj pomemben, da očitno ne živim na Zemlji in torej nima več smisla iskati delfine. Pravzaprav je sedaj najbolj pomembno vprašanje, kje dejansko živim? Zemlja je bila namreč zaradi gradnje hipergalaktične obvoznice porušena. Saj zato vendar so delfini odšli. Ampak, ni videti, da bi bil svet okoli mene porušen. Torej to ni Zemlja. In morda pa so na tem svetu še vedno tudi delfini? To bo potrebno še temeljito raziskati. Enkrat, ko bo več časa.



*Martinik pred nami*



*Mindelo-Martiniik 2225nm; zanimivo, da smo mi naredili 100nm več kot pa turška jadrnica iz iste marine*



naš ponton št.8-ogromna marina



mangrove



marina du marin



po opravljenih formalnostih grem mimo oštarije in kličejo turški prijatelji: Vesna .... no, pa sem prišla po 16 dneh do svojega Ti puncha



danes kočerja kar v oštariji: morska varianta, jaz kombinacija orade,pireja in omake; Tone kozice v rižoti; drugačni okusi kot smo jih navajeni... francosko ... cene normalne

## Leto 2024

## Karibsko morje

23. januar 2024, torek

Le Marin, Martinique

Zaradi Evrolandije je mobilni roaming za naju tukaj zastoj. Ampak, najboljši operater premore le 3G omrežje, pa še to večkrat pade iz HSPA v UMTS način. Obupno počasi za današnje čase. Kar nekako nisem več navajen na tako počasno delovanje interneta (Caribbean mode). Za resne prenose bo tako še vedno potrebno vključiti Starlink. Če bo delal.

Ko se je Vesna včeraj prijavila v francosko Evrolandijo, je srečala Kočerja in, jasno, takoj je prisedla v družbo. In poklicala še mene. Pa sem prestavil opravila na barki na naslednji dan. Pa še za jutri se je zmenila za srečanje v turški (beri: čikenšit) donner kebab birtiji. Tudi o podaljšanju marine se je menila. Tu je malo bolj triki: naj pokliče na VHF 9 in se

zmeni. Hmm... Na VHF 9 se javi marinero. Kaj ima tukaj on oblast nad marina office? Me prav zanima, kako se bo to izteklo?

Danes je Vesna nastopila v marina officu z novim argumentom. Motorja ne moremo prižgati in kako si potem oni predstavljajo, da bova izplula? Pa je dobila bivalno pravico za naslednje tri dni. Potem naj pa vpraša za podaljšanje (in naj ima v rokavu pripravljen nov dober razlog). Odlično!

Vesna se je dopoldan vrnila s pravo francosko bagetko. Saj, tudi v Španiji sva jih jedla, ampak niso take, kot v Franciji. Edina sva si bila, da je bagetka zvezda zajtrka, pa naj bo poleg servirano karkoli že. Ko se drugič vrne, prinese donner kebab. Turke je srečala in, jasno, morala je prisesti. Porcija je bila za dva. Pojedel jo je en. In cel popoldan sem bil tako sit, da sem se komaj premikal.

Meni je šel dan v iskanju napake, zakaj motor ne vžge. Najprej je bila na sumu ključavnica na kontrolni plošči, potem elektronika (sestavljena iz petih diod in enega upora), pa konektorji, pa ... vse živo. Ampak, nobena meritev ni dala nekega logičnega rezultata. Dokler nisem obupal in se zadeve lotil pri motorju. In tam sem našel oksidirani kontakt na ozemljitveni povezavi. Ko sem ga očistil (pobrusil) in namazal s kontaktno mastjo, je vse skupaj kar naenkrat začelo dajati logične rezultate meritev. Priklopim, piska, obrnem ključ do konca, motor se prižge, pritisnem na gumb za ugašanje, motor dela, pritisnem še enkrat, motor dela, še desetkrat, motor dela. In ko malo majam žice in spet pritisnem, motor ugasne. Torej, Tonček, še bo treba očistiti nekaj kontaktov. In čistim in očistim in potem vse dela kot v raj. Ker je ključavnica že zelo korodirana in ker imam vse razstavljeno in ker imajo v lokalni čendleriji originalni rezervni del prav za moj motor in ker stane samo toliko, kot 30 točenih piv v marinski restavraciji, ključavnico tudi kupim in zamenjam. In dan je mimo.

Opomba: ker smo v Franciji, lahko pijem v gostilni veliko točeno pivo po tri evre in pol. Za primerjavo, v kateri koli izmed karibskih banana republik prodajajo pivo v stekleničkah od 150 ml do največ 320 ml. To je manjša doza, kot je pakiran sirup proti kašlju v slovenskih lekarnah. In višja od cene zdravil pri nas (ki so itak najdražja na svetu). Štamperle piva stane tja do pet dolarjev.

Sicer pa službujeva zjutraj in zvečer, Vesna tudi popoldan.



*kar nekaj podobnih jadrnic je videti v tej marini; kar žalostno, barka brez stanovalcev*



*po dolgem času tako dobra hrustljava bagetka*



*zvečer na sidrišču....noro koliko bark*

24. januar 2024, sreda

Le Marin, Martinique

Dežuje. Uliva. Od jutra do popoldneva. Delava samo tisto, kar se da delati notri. Čistiva, sesava, urejava, pospravljava. In spet postavlja mizico v salonu. Nekaj časa verjetno ne bo potrebe po spanju v salonu med plovbno.

Vesna službuje precej, jaz malo manj. Zato se pa lotim bilge pumpe v kopalnici, ki že nekaj časa dela bolj slabo. Dela sicer zanesljivo, a počasi. Na sumu imam nepovratne ventile. Pa so v redu. Tudi nepovratni ventil pred sea cockom je v redu. Vse tudi vestno očistim. Pa ni nič bolje. Hmm... spet nova uganka zame. Že včeraj sem hotel kupiti novo pumpo, pa niso imeli nobene takih dimenzij, da bi jo lahko montiral v najino kopalnico. Morda jutri najdem kaj v drugi čendleriji.

Popoldne se zjasni in na obisk pride Liberty. Sedimo v kokpitu in klepetamo. Ko Liberty odide, pride Himelay v popolni zasedbi in s flaško vina pod pazduho. Spet sedimo v kokpitu in klepetamo. Pa se pridruži Kekova, še z dodatno flaško. In klepetamo še naprej. Pa se Himelay odloči (no, odloči se Hilal, lepši del posadke), da gredo domov. In v tistem hipu se ulije. Oni so vztrajni in gredo, s Kekovo se preselimo v salon. V salonu ne dežuje. Sva zaprla okna.

In tako je dan minil. Na palubi pa leži leteča riba. Čudne so to nakaze. Ene brez razloga izginevajo, druge se brez razloga pojavljajo. Kakorkoli, jutri bom to pospravil, danes ni bilo časa za tako veliko opravilo.

Hmm... Morda pa s tole Zemljo res nekaj ni v redu? Celo verjetno je, da nekaj ni v redu. Sedaj sem že skoraj prepričan, da nekaj ni v redu. Definitivno nekaj ni v redu. In če nekaj ni v redu, potem so enostavno pojasnjene tudi ostale anomalije, ki se kar pojavljajo v zadnjem času. Recimo bilge pumpa. Na Zemlji je delala v redu, sedaj pa nič več. No, da sem precizen, na Zemlji je delala v redu, ko so bili tam še delfini.



po nevihti .... danes jih je bilo nešteto ...okna odpiraj, okna zapiraj...



dež, dež, dež....



turški jadranci z jadrnice Himelay in Kekova na naši Mali .... jutri del turkov izpluje proti St.Lucia

25. januar 2024, četrtek

Le Marin, Martinique

Prečudovita marina! Skočim po bencin na marinsko črpalko. Z dingijem, ker peš naokoli je ... daleč. No, predaleč. Ampak. Outboard je po treh mesecih spet montiran na dingi in po pričakovanju - ne pali. Sledi šraufarija, čiščenje kontaktov in menjava svečke. In ko motorček "pali", ne dela shore power. Tu je malo več dela, treba je sprazniti veliki locker in prostor v spoilerju. In šraufati, jasno. In testirati in tuhtati, kaj, za hudiča, je narobe, če je še včeraj vse delovalo, kot je treba. Ko

najdem in odpravim napako, je že skoraj poldan. Ah, ja...

Kakorkoli, ko je bencin končno na barki, se odpraviva v pralnico. Vesna nosi svojo torbico, jaz 25 kg raznoraznih cot. In to sploh ni tako blizu. Ker ona pralnica v marini (ki je bližje) Vesni ni všeč. Potem grem v šoping stvari v čendlerije. Nekaj dobim, nekaj ne dobim. Nekaj nočem kupiti, ker je predrago. Te čendlerije niso zlatarne, te so ustanove za ropanje. Sledi pavza v birtijici poleg pralnice, skupaj s Kekovo. Tudi ona dva prebivata v prečudoviti marini. Še bolj prečudoviti, kot je prečudovita že zame. Ona dva čakata majstore.

Ker je dan lep (beri: ne uliva, kot včeraj) in se da delati zunaj, preflintam Starlink anteno na stran, da ne bo metala sence na panele. Itak se nekaj časa ne bova več toliko guncala, kot sva se na pasaži, kjer je bilo bolje, da je antena montirana na mestu, kjer se rolanje najmanj čuti. Pa je že skoraj večer, ko je vse končano in čas za službovanje. Vesna službuje že cel dan.

Večerja je v družbi s Kekovo v eni izmed mnogih marinskih oštarij. Prijeten klepet. Vsekakor bolj prijeten, kot dnevne aktivnosti.



*pralnica čez cesto naše marine; skoraj prazna, v marinski pa bi morala čakati na vrsto ... cena pa itak ista; je pa dražje kot v Španiji*



*polna luna*



*v tem lokalu je vsa hrana postrežena v kozarcu; na fotki sv.reberca, nastrgana (pulled pork) rebrca, vendar na žalost sladka*

**26. januar 2024, petek**

**Le Marin, Martinique**

Že zjutraj me je Vesna razveselila z novico, da je Staša (Stabo) na forumih objavila, kako naju je prehitela. Sploh nisem vedel, da je tekmovala. Midva nisva, midva sva plula kolikor se je dalo umirjeno in varno. Kot vedno. Pravzaprav pa nisem točno razumel, kako naju je pustila zadaj, ko je pa priplula dva dni in četrt (54 ur) za nama. Iz Mindela smo izpluli praktično hkrati, torej smo imeli enake vremenske pogoje. Ni kaj, res je malo posebna.

Sicer pa meni cel dan mine v iskanju vzroka, zakaj kopalniška bilge pumpa ne dela kot se šika. Vse živo sem preveril in vse je v redu. Razstavil sem črpalko, montiral rezervno, prepihal cevi in ventile, pa nič. Vsaka stvar za sebe dela v redu, skupaj pa ne. Popoldan se odpravim v trgovino in kupim novo. Boljšo. Močnejšo. Pa tudi ne pomaga. Na koncu, bolj kot

ne iz obupa, odstranim nepovratni ventil in - pumpa pumpa. Dela! Ventil sam za sebe je bil v redu, tudi dobro sem ga očistil. Zakaj je v kombinaciji s črpalko kar na enkrat nehal delati, bo ostala tema za glodanje v naslednjih dneh.

Danes je v marino priplula Doo It, že včeraj zvečer tudi Nephyla (ki je nekaj časa celo plula vzporedno s Stabo). Pred večerjo je uvertura s klepetom ob pija(č)ki na Doo It. In potem večerja v Naii. Po karibsko, z jastogi in koktejli. In francoskim vinom, če smo pa ravno v Franciji. Pri vinu sem bil deležen obsežne razlage. Pierre in Sophie sta doma iz vinorodnih krajev z zvenečimi imeni Burgundija in Cognac. In moram reči, da sem se spet naučil nekaj novega (o marketingu vina). Recimo kako po zvoku ob nalivanju buteljke v kozarce prepoznati kakšno in od kod je vino. Zanimivo, marketinško zanimivo.



*končno spet skupaj po 3 tednih ... seveda najprej Ti punch za dobrodošlico*



*kako bi jedli jastoga se pogovarjamo že od Mindela dalje; na Mindelu nismo uspeli iti, ker je bil možki del virozen, tako, da smo ga končno uspeli šele sedaj naročiti; bilo je dobro, seveda ob spremljavi francoskega vina*



*za sladico pa ananas na grilu s kepico rožmarinovega sladoleda ....*

## 27. januar 2024, sobota

## Le Marin, Martinique

Spravim se k delu. Pa pride mimo marinero na čolnu in naju vpraša, če danes izplujeva. Midva bi ostala še kak dan. Ja, lahko, ampak samo en, je strumen. Hmmm, ampak jutri je čendlerija zaprta in jaz bi kupil še kakšno zadevo. A, vi bi še kaj kupili? Ja, potem pa ni problem, potem lahko ostanete do torka. Temu se kumštno reče marketing. Voila! Jasno, kot beli dan, takoj neham delati. Danes imam day off. Vesna ne, ona slušbuje.

Pa grem do Doo It, jih ni. Nadaljujem do Nephyle, jih ni. Pa do Kekove, jih ni. Marina je velika, hodil sem pol ure, pa brez izplena. Hmmm... Ostali znanci so na sidru, torej plan B. Grem na tržnico, tam morda koga srečam. In res. Pierre in Florence sta tam. Hitro se spravimo na pijačko in čvek. Po pijački je tudi Kekova že na barki. Spet klepet. Sledi preverjanje prisotnosti na Doo It. Tudi ona dva sta tam. Ampak Sophie dela. Torej se Andre odpravi z mano na Malo. Na čik (doma ni zaželeno kaditi). Pa potem klepetamo, pljučkamo in kadimo (ja, tudi jaz prižgem svojo pipico, prvo letos - zadnja je bila še lani, na silvestrovo). In tako dan skoraj mine. Ostane le še čas za siesto.

Ta marina je v trenutku izgubila svojo lepoto, kar naenkrat ni več prečudovita. In ja, tako sem si predstavljal Karibe...



*28. januar 2024, nedelja*

*Le Marin, Martinique*

Danes prestavim Starlink router na bolj prevetreno mesto. Se kar greje. Ko sem ga montiral jeseni v Grčiji, je bilo že toliko hladno, da je bilo v redu. Tukaj pa ni več. Potrebno je narediti nekaj lukenj v barki, da lahko potegnem kable, kar niti ni največja težava. Daleč največ časa mi vzame vtičnica za 220 V. Tako šalabajzersko narejene ne pomnim. Od ostalih zanimacij današnjega dne, je še lepjenje gume na okno v kopalnici, popravilo nosilca sprayhooda, krpanje luknje v kanti za bencin in še nekaj malenkosti.

Vesnin dan mine precej bolj monotono. Ona službuje. In gre v trgovino po frišne bagetke ter na ribolov. Ujela je rumenoplavuto tuno. Tako, v obliki filejev za steake. Za kosilo nama je tako pripravila ribo s svežimi gobicami in pečenim krompirčkom kot prilogo. Slastno. Seveda, nujni dodatek je južnoafriški Chenin Blanc. V Franciji je to vino mala posebnost. Le nekaj flašk nešpanskih vin nama je še ostalo v naši vinski kleti. Treba jih je popiti.

Zvečer sva povabljena na Doo It. Na pivo. Zanimivo. Prepričan sem bil, da se pri njih pije samo vino. Saj so vendar doma iz vinorodne dežele. Ker se konjak dela iz vina, me je včeraj Andre poučil, kako se pravilno izgovori Courvoisier. Moj slovanski naglas ni bil ustrezen.



*tuna s šampinjoni in sladkim krompirjem*



*med novodobnimi hišami se večkrat še najdejo starejše*





29. januar 2024, ponedeljek

Le Marin, Martinique

Zjutraj službujeva, plačava harač državi in sva za nekaj časa lahko bolj na-izi. Pa se spravim planirat, kdaj in kam bi šla. Naredim telefonski klic in poslušam koristne nasvete. Pogledam tudi na Navily in Navionics in si počasi ustvarjam plane. No, počasi. Potem se lotim Starlinka. Kako bi ga preflintal v cenejši modus. Pa me je Starlink prehitel. Mojo naročnino je znižal iz 100 na 59 evrčkov. Pohvalno. Mislim, da ga nekaj časa še ne bom preflintaval. Itak sva pa v Evrolandiji na zastonj mobilnem internetu (decembra sem v Ljubljani nabil toliko prometa, da imava sedaj nekaj mesecev mir pred doplačili) in Starlink lahko mirno spi zimsko spanje.

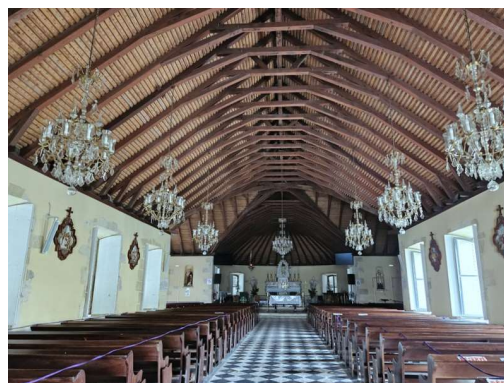
Vesna je šla opoldan na sprehod, jaz grem popoldan. Srečava se in potem skupaj vandrava po trgovinah. Kupiva nov kanister za bencin in na moji to-do listi se postavka "kupi kanister" izbriše. To je lepo. Manj lepo je, da se na ta isti listi takoj pojavi nova postavka "natoči bencin v kanister". A-joj!

Ko smo ravno pri kanistrih, včeraj sem preluknjnega zaflikal z dvokomponentno epoksi smolo in jo nimam več. Pa bi kupil novo. V nekaj hardware storih sva bila in nikjer je niso imeli. Imeli so jo pa v Carefouru, špeceriji torej. Francija. Podložke za vang nisva uspela kupiti v nobeni izmed treh čendlerij, pa nama jo je rigerka kar podarila. Tudi to je Francija. In veliko lokalno pivo v lokalni ob Carefourju je z 2,80 evra skoraj cenejše, kot Heiniken v trgovini. Jah, naj spet napišem, da je to Francija.

Zvečer se dobimo z Doo It v birtiji Chez Mala. Tokrat nismo v Franciji in ne pijemo vina. Smo na Karibih s srcem in dušo. Pijemo mojito. Martiniški rum, kot bistvena sestavina koktajla, je najcenejša sestavina. Najdražja je gazirana voda. Je pa tudi res, da smo vode porabili skoraj manj kot ruma.



cerkev Saint Etienne iz leta 17...zgodovinski objekt



katoliška cerkev brez blišča kot ga vidimo marsikje v Evropi



*nekoč je živila tukaj umetnica, ljubiteljica mozaika*



*martiniški rum, osnovna sestavina današnjega mojita*

### **30. januar 2024, torek**

### **Le Marin, Martinique**

Končno se je moja to-do lista skrajšala. Natočil sem bencin v kanister in pri tem ničesar polomil. Ena pozicija manj in nobena nova. Tako se dela! Še plastično podložko, ki se je zribala, sem dal v prijemališče vanga in to-lista je bila spet za eno pozicijo krajša. In spet pri tem nisem ničesar polomil! Je pa delo na vročem soncu, hmmm... kako bi rekel ... prijetno toplo. Popoldan se zato hladim v notranjosti barke. To bi pa nekako bilo tudi vse, kar sem danes počel (nekaj malega službovanja raje niti ne omenim). Dan je hitro minil.

Vesna je imela več dela. Poleg službovanja je tudi odtajala hladilnik in oprala perilo. Tajanje ledu v hladilniku pomeni tudi, da se s tem ledom ohladi notranjost barke. Teoretično. Mislim, da se približno toliko, kot se segreje morje, če vanj zlijeva vodo, v kateri se je kuhala pašta. Ampak. Pri hladilniku je spotoma opazila polomljen kaveljček, ki drži polico. Pa je v trenutku stopilo v akcijo včeraj kupljeno epoxy lepilo. Tako hitro je bilo popravljeno, da se opravilo niti na to-do listo ni uspelo uvrstiti.

Pozno popoldan se odpraviva na sprehod. Do Kekove. In potem skupaj na sprehod do kafiča. Na pijačko in klepet. Po večkratni pijački in intenzivnem klepetu sledi sprehod do naslednjega kafiča. Na krajši klepet. Ampak, tudi po prejemu računa še ni konec naročanja in klepetanja. Kakorkoli, ura je skoraj enajst zvečer, ko se prikotaliva domov.



*pogled iz našega pontona*



*pokopališče kjer kraljujejo grobnice*



**31. januar 2024, sreda**

***Le Marin - Ste. Anne, Martinique***

Danes bova izplula. Za ovinek. Na sidrišče pred Ste. Anne. Tam je Salty in jih greva pogledat. Še zadnje priprave (špecerija, voda, smeti, ipd.) in Vesna se ge odjavit. No, gre se postaviti v vrsto za odjavo. Več kot eno uro je čakala, da je lahko plačala zapitek. Zapitek, ki je bil manjši od pričakovanega. To je v redu.

Odveževa se, zapeljeva do Sunny Spells, da kar tako malo poklepetamo z barke na barko in nadaljujeva. Počasi. Narediti morava vodo za pitje. Nazadnje sva jo naredila preden sva pristala in nama jo je včeraj že zmanjkalo. Zato sva pila rezervno vodo, ki jo vedno voziva s seboj za vsak slučaj, če se nama sredi morja slučajno pokvari watermaker. Turško vodo. Poraba vode za pitje v tem vlažnem in vročem okolju je enormna. Dva six packa na tri dni. Plus vsa ostala pijača. Da bi kupoval take količine in jih z dingijem trogal na barko, mi nekako ne paše.

Potem se sidrava v nagnusno natrpanem sidrišču pred Ste. Anne. Verjetno prav dolgo tukaj ne bova zdržala. Danes sva sicer nameravala zakuriti roštilj, pa sva si premislila. Morda jutri. Itak pa na teh otokih ni možno kupiti dobrega mesa. Francoski so sicer za razred boljši od angleških, pa je vseeno založenost v primerjavi s Španijo zelo slaba.

Zvečer pride naokoli Salty. Tuba je kljub visoki vročini, ki jo pesti še iz srede Atlantika zmoгла pripluti z dingijem. Sedem kilogramov je, že tako zelo vitka, izgubila na poti. Že na Barbadosu je hodila okoli zdravnikov, pa ji niso znali pomagati. Tukaj se zgodba ponavlja. Z Oncujem se spet srečamo jutri in morda se prestavimo v bližino. Morda celo barbekju naredimo. Bomo videli, kaj prinese jutri.



*sidrišče pri Ste.Anne*



*internet preko mobitela deluje tako počasi, da je za službeno delo čisto neuporaben; še fotografij na dnevnik ne morem naložiti; ;še dobro, da imamo starlink , brez njega bi težko službovala od tukaj*